

2000

Nr 7

TÄHTÄKE

Villu
lasteaias

Mammutilaps
Onu Edgari
kassid

Liiklusmäng Fotojaht

ISSN 0134-2266

9 770134 226003

H. Kõo

LEELO MÄRJAMAA

SUMI

PIKUTAB
RANNALIIVAL

PALJAD ÕLAD
SOOLASED HUULED

PEOPESALT
KOLLASED LIBLIKATIIVAD
TUULESUUDLUSI
LAIALI VIIVAD

VALERIA RÄNIK

MÄNGUSALMID

LIISU LUGES LIISUSALMI:
"OLEKSIN MA ÕIGE TILLU,
TEEKSIN PEEGLI KLAASIKILLUST,
KASSI SELJAS RATSUTAKSIN,
HIIRI SELJAST PATSUTAKSIN..."

JA KUI JÄLLE SUUREKS SAAKSIN,
KÕIGEST SELLEST KIRJUTAKSIN."

MIISU MÕTLES MIISUSALMI:
"OLEKSIN MAA SUUR KUI ILVES,
KÜÜS KUI TERAS, KIHV KUI KIRVES,
HOIDKE EEST SIIS, KOERAD KURJAD!
HAKKAB HALE KOERA TURJAST..."

JA KUI JÄLLE KIISUKS SAAKSIN,
POEGADELE JUTUSTAKSIN..."

SIIS NEIL LÄKSID SALMID SASSI.
KUMBKI MÄNGIS HIIRT JA KASSI,
KULLI, KULLI SULISPOJU...
KUNI EMA TULI KOJU.

VALERIA RÄNIK

ILMATEADE

SÄÄRANE SUVI! EI ÕUNAD SAA KÜPSEKS,
PUUOKSIL ROHEKAID PUNNE NÄEB ÜKSNES
-OLEKS KUI KÕIGIL NEIL GRIPP.

RANDA EI OLEGI MÕTET MINNA,
KASUKA KAASA PEAKS KRAHMAMA SINNA.
KUSTKOHAST LEIDA KÜLL NIPP,
MILLEGA ILMAJAMAILE SELGEKS?
TEHA, ET TAEVA NAD PUHUKS HELGEKS?
JÄLLE LÄIND NÄDAL KUI NABAMAA-TALVITUS.

KALLIS ILMAJAM - HAARAKE LAPID,
NÜHKIGE TAEVAST NEED LAIGUD JA LAPID!
MUIDU VIST JÄÄBKI SEE - VAHELDUV PILVITUS.

MARIKA JOHANSON
TÄHETARK

SEE, KES ÕPIB TÄHTI,
SAAB KORD TÄHETARGAKS.
MUIDUGI ON TÄHTIS,
ET TA TÖÖD EI KARDAKS.

IGA TÄHETARGA JAOKS
ON TARKUS TÄHTSAIM VARA,
ÕPIVAD NAD ISEGI,
KUI ON PÄRIS VANAD.

ON JU NÕNDA PALJU
TÄHTI TAEVAS REAS.
SULESEPA TREITULT
RIIULITE PEAL.

JULGELT RÄNDAB TÄHETARK
MÖÖDA TÄHE-MAID.
TEMA KARDAB AINULT
TÄHENÄRIJAJD.

JAANUS TAMM
LAEV JA KAEV

METSA TAGA, MERE VEEREL
MAGAB LAEVAMEHE LAEV.
METSA TAGA, TALUÕUEL
UND NÄEB VANAAEGNE KAEV,
ET ON KOOGU PEALE PURJED
REHVITUD NING LÄHEB SÕIT
LÄBI LAINTE, SILMAPIIRIL
TEDA OOTAMAS ON KÕIK.

METSA TAGA, MERE VEEREL
UND NÄEB EAKAS PURJELAEV.
NÄEB TA, ET ON MASTIST SAANUD
KOOK JA TEMAST ENDAST KAEV:
KUUMAL SUVEPÄEVAL SAAVAD
LAPSED PANGE KÜLMA VETT,
ET VÕIKS ROIU PESTA PALGEILT,
TOLMU ÄRA SILMADELT.

METSA TAGA, TAGA METSA
UINUVAD NII LAEV KUI KAEV.
ÜKS ON ÜKS JA TEINE TEINE:
KAEV ON LAEV, LAEV JÄLLE KAEV.

JAANUS TAMM
KÜLALINE

KUIDAS KOPUTAD, NII KAJAB
VASTU. KES SEAL KOPUTAB?
RÄHN SEE PUNAST MÜTSI SEAB JA
SULESTIKKU SOPUTAB.

TÕUGUPERELE TA KÜLLA
SOOVIKS MINNA, ENT EI TEA,
KUS ON ÕIGE UKSEAVA.
NII TA KLOPIB SIIN JA SEAL.

SÜGAVAMALT KOORE ALLA
AGA TÕUGUPERE POEB.
NAD EI HOOLI KÜLALISTEST
KUTSUMATUIST. NEED EI LOE.

JÄRGMINE KORD PANEKS SILDI:
KÜLALIST EI VAJATA!
KOPUTAB RÄHN, SIRGED TÜVED
KAUGELT VASTU KAJAVAD.

JUHANI PÜTTSEPP

KOLM PILKU JUULISSE

Juulis pidi suvi ümber saama. Aga sellele pole vaja väga palju mõelda, peab ikka suvega sõbrustama nii palju kui saab. Peab muudkui ujuma, palja jalu kastes käima ja metsaõhku hingama. Siis saab suvi nii heaks sõbraks, et ei unusta sind ka talvel ära – oled terve kui purikas.

POKUDE KAMMIMINE

Tarnamätaste ehk pokude juuksed on sagedasti igasugust puru ja pudemeid täis. Sa võiksid pokude juuksed puhtaks kammida, et tuul neid paremini sasida saaks. Pokujuuste kammimiseks sobib hästi väike reha või väga suur kamm.

PARTIDE KEEL

Partide keelt on võimalik õppida, kui puge-da roostikku, sättida kõrreleht kahe pihi vahele ja siis huuli torutades sellele puhuda. Kostab mahlane plärisev hääl. Kui part seda kuuleb, ei jää ta kindlasti ükskõikseks. Kindlasti ta vastab sulle.

SÄÄSED-PARMUD

Enne jaani möllavad sääsed ja pärast tulevad parmud. Mõlemad on vahel tüütud. Kuid ega neid sellepärast maha lööma pea. Võta sääsel ettevaatlikult turjast ja sosista talle kõrva sisse, et ta enam niimoodi ei teeks. Mahalöömisest hoopis toredam on koos sääskede ja parmudega kätevehkimise tantsu tantsida.

HA-HA-HA!

Nalju onu Andrese
taskuraamatust

Väike Triin tuleb alati mudasena õuest. Ema viib ta kohe duši alla. Ühel päeval on tädi külas ja imestab:
"Küll sina oled pikaks kasvanud!"
"Mis siin imestada," ütleb Triin. "Ema kastab mind iga päev."

Taimi on kogu päeva klaverit harju-tanud.
"Enam ei jaksa mängida," kurdab ta väikevennale.
Väikeveljel pole vaja mõelda. Ta sibab otsemaid klaveri juurde ja vajutab pedaali alla.
"Nüüd võid puhata, pidur on peal!"

"Miks sa uusi kingi jalga ei pane?"
"Kahe nädala pärast panen."
"Miks nii?"
"Poes müüja ütles, et kaks esimest nädalat nad pigistavad."

"Kas sa kardad pimedasse tuppa minna?"
"Üldse mitte!"
"Astu siis sisse!"
"Ee..lähme koos, siis sa näed, et ma ei karda."

Mitu küülikupoega seal puuris on?
"Oota, ma lähen loen kohe üle!"
Hetke pärast on Jüri tagasi.
"Viisteist. Kuueteistkümnes jookseb kogu aeg ringi, teda on võimatu lugeda."

"Mati, kas sina õpetasid papagoi nii rumalasti rääkima?"
"Ei õpetanud! Ma ütlesin talle ainult, mis sõnu ei tohi rääkida."

Mängides lendas Tooma pall kogemata aknasse. Otsemaid andis ta jalgadele valu. Aias olnud majaperemees püüdis poisi siiski kinni.
"Mis see küll olgu! Viskad akna puruks ja paned veel plehku ka. Nüüd pead sa akna kinni maksma."
"Sellepärast ma jooksingi. Et kodust raha tuua."

Isa saadab poja poest kingakreemi ostma.
"Tere. Palun mulle kingakreemi."
"Missuguste kingade jaoks?"
"Kingade number nelikümmend kuus."

"Mitu tundi on ööpäevas?" küsib õpetaja.
"Kakskümmend viis."
"Kust sa selle võtad?"
"Aga te ju ise ütlesite, et täna on päev tunni võrra pikem."

MAMMUTILAPS JA KOI

HIIR
HERBERTI
KIRJAKONTOR

Ühel päeval jooksis mammutilaps nuttes ema juurde.

"Koilaps kiusab mind!" hüüdis ta. "Mismoodi ta sind kiusab?" imestas mammutiema. "Ta on ju nii imetilluke, et teda pole õieti nähagi! Puhu ta minema!" "Aga ta tuleb jälle tagasi," kurtis mammutilaps.

"Mis ta siis teeb?" küsis mammutiema. "Ta ütleb, et ta on kasukakoi ja et ta teeb minu kasuka sisse pesa ja hakkab siis mu kasukat sööma!"

"Ta narrib sind!" ütles mammutiema.

"Koid poevad kasuka sisse alles siis, kui seal enam looma sees ei ole!"

Kuid tegelikult ei teadnudki mammutiema täpselt, kuhu need koid päriselt ikka poevad. Seepärast ütles ta mammutilapsele:

"Napsa ta õhust kinni, kui ta sind jälle narrima tuleb!"

"Aga ta on ju nii pisike!" ütles mammutilaps. "Ja nii armas!"

Ja mammutilaps mõtles, et natuke kasukat võib ta koilapsele anda küll, kui selle kõht tõesti tühi on.

Illustreerinud AILI MITTAL

Helena 13 a
Mulle meeldib õues olla ja kõigile vastata.
Aadress: 76607 Harju mk
Keila, Kruusa 19-41

Agnes Urbanik
Sooviksin leida 11-12 a kirjasõpru kes oleksid rõõmsameelsed ja toredad.
Aadress: 61701 Tartu mk
Tõrvandi, Ringtee 3-57

Jane Kiima
11-12 a poisid ja tüdrukud, kirjutage! Mulle meeldib joonistada ja muud huvitavat teha.
Aadress: 62501 Tartu mk
Mehikoorma sjk
Jõepera küla

Küllike Tosin 11 a
Soovin endale kirjasõpra.
Minu huvialad: rullisutamine, ratsutamine ja kleepsude kogumine.
Aadress: 12912 Tallinn
Viilde tee 70-36

Jane Peda 12 a
Olen rõõmsameelne plikatirts ja soovin endale kirjasõpra.
Hobid: kleepekate kogumine, joonistamine.
Õpin klaverit, veel huvitab mind internet.
Aadress: 61701 Tartu mk
Tõrvandi sjk Lepiku

Ave Algeus
Sooviksin endale leida kirjasõpra vanuses 9-11 a.
Huvid: ujumine, rattasõit, klaver, näitering.
Aadress: 72212 Järva mk
Türi, Kraavi 3-4

VILLU JA SÖÖGITÄDI

ANDRUS KIVIRÄHK

Kui Villu esimest korda lasteaeda läks, sai ta teada palju huvitavaid asju. Ta sai teada, et lasteaias elavad kasvataja, juhataja, köök, söögitädi ning aeda koristav vanamees. Kasvatajatega oli asi lihtne, nemad olid lasteaias selleks, et lastega mängida. Juhataja elas oma kabinetis ja sinna ei tohtinud minna. Villu mäletas, et kunagi oli ta näinud loomaaias ühte puuri, mille ees rippus pilliroost matt. Isa oli talle öelnud, et selles puuris on faasan, aga teda ei tohi vaadata ega segada, kuna ta muneb. Kas ka juhataja munes? Villu oli tark poiss, ta suutis oma uudishimu vaos hoida ega läinud piiluma. Muidu juhataja veel ehmub ja kellele seda pahandust tarvis. Küllap ta toob varem või hiljem ise oma tibud õue värsket õhku hingama.

Aeda koristava vanamehega oli ka kõik selge – tema oli venelane ning ajas päevad läbi juttu ühe naabermajas elava vanamutiga. Vahel, kui vanamutt tuppa sooja läks, tõmbas ka paar korda luuaga. Selliseid vanamehi oli Villu palju näinud, neid elas igas pargis. Suvel oli neil peas õlgkübar, aga talveks kasvasid nad endale läkiläki. Neil oli kaks jalga ning kepp.

Aga söögitädi polnud Villu varem kunagi näinud. Ta mõtles selle sõna üle pikalt järele. Söögitädi – mida see pidi tähendama? Mängukoer tähendas koera, kellega mängiti. Kas söögitädi oli söömiseks? Vaevalt. Pigem tähendas söögitädi sellist tädi, kelle töö on ära süüa koka valmistatud toit!

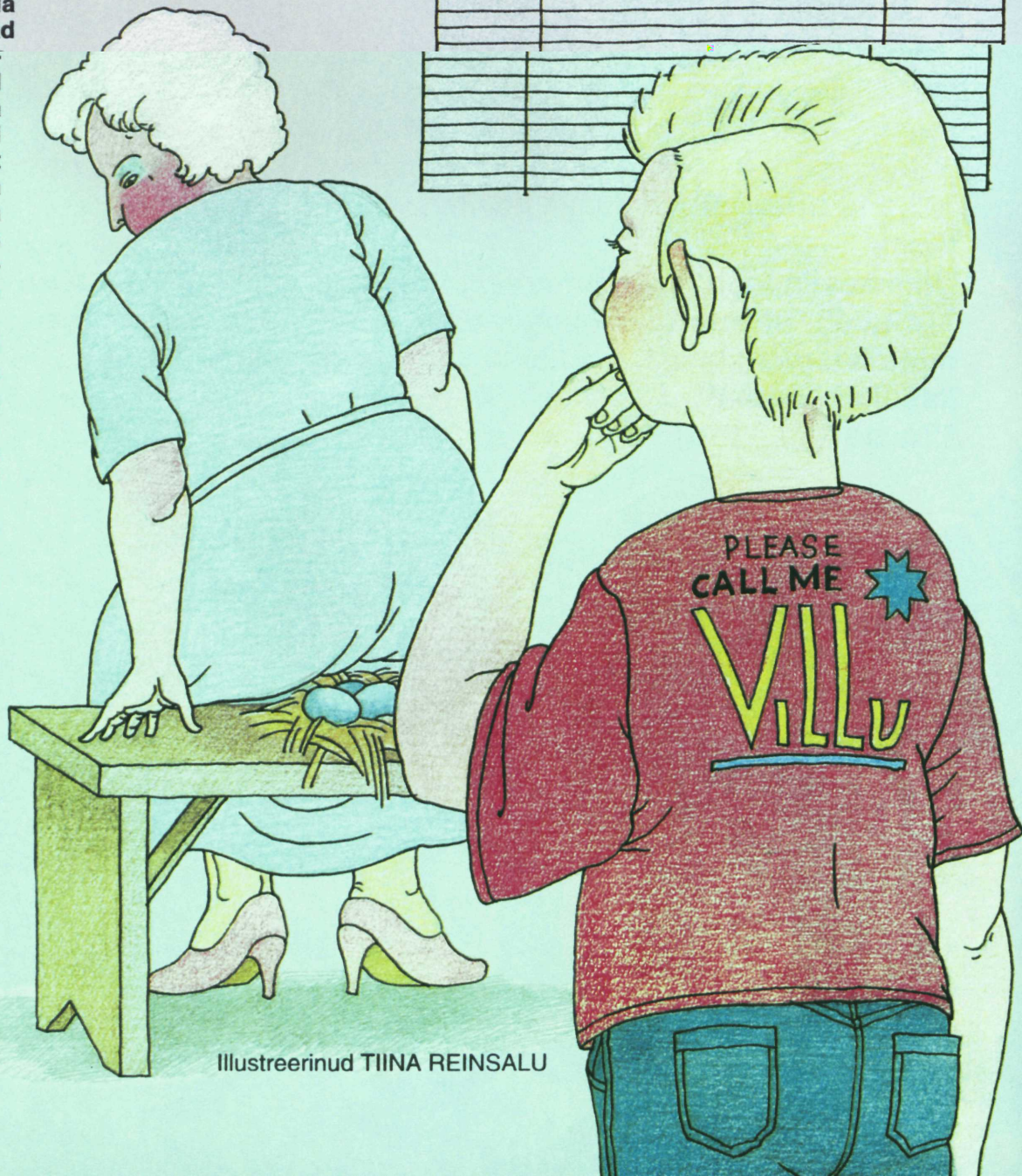
Lõuna ajal sai Villu arvamus kinnitust. Lauale oli toodud potitäis piimasuppi. No ega siis lastele sellist kraami pakuta, see pidi ikka olema söögitädi jaoks! Aga tädi käitus imelikult. Ta ei kavatsenudki ise piimasuppi süüa, hakkas hoopis seda lastele taldrikutesse valama! Ja kes ei tahtnud, sellega riidles!

Villu varitses hetke, mil söögitädi ei vaadanud ning jooksis toast välja. Ta lippas kööki, kus pliidi ääres seisis köök.

"Söögitädi ei tee oma tööd korralikult!" kaebas Villu. "Ta ei taha suppi süüa, vaid topib seda meile!"

"Ah nii!" hüüdis köök ja haaras seinalt kulbi. "Tubli poiss, et ütlemata tulid! Lähme ja uurime seda asja!"

Ja köök löigi korra majja. Edaspidi ei pirtsutanud söögitädi enam kunagi, vaid sõi korralikult kõik ära, mida köök oli keetnud. Ning lapsed valvasid, et ta midagi järgi ei jätaks.

Illustreerinud TIINA REINSALU

VILLU JA VANAMEES

ANDRUS KIVIRÄHK

Lasteaias kulges kõik nii, nagu kord ette näeb. Lapsed mängisid kasvatajatega, kuni neil värv maha tuli – siis värvis kosmeetik nad jälle üle ning mäng jätkus. Hoovi koristav vanamees elas aias ning ajas aga muudkui juttu naabrimutiga. Kokk keetis suppi ja söögitädi sõi selle ära. Juhataja istus oma toas ega näidanud nägu. Villu ei uskunud enam, et juhataja seal muneb. Ega see siis nii kaua ka aega ei võta! Ei, küllap juhataja magas talveund! Ükskord oli Villu õues juhtunud nägema, kuidas juhataja aknast lendab välja peenike aurujuga. Villu teadis, et see on juhataja hingeõhk. Aga siis juhtus nii, et lasteaeda saabusid torumehed. Nad sarnanesid väga aeda koristava vanamehega ja said temaga ka kohe sõbraks. Villu vaatas aknast, kuidas nad hoovis koos suitsu tegid ning valju häälega naersid. Aga siis ta kokkus – keegi oli lasteaia ukse lahti unustanud ning mehed tulid kõik koos majja!

Villu ei olnud kunagi näinud, et hoovi koristav vanamees majas käiks. Isa oli Villule rääkinud, et kui näiteks põder satub linna, hakkab tal kohe paha ning ta võib äragi surra. Ükskord oli Villu oma silmaga näinud, kuidas üks pargis elav kass trepikotta ronis ja enam välja ei osanud minna. Vaene kass oli rabelenud ja kräununud mis hirmus, enne kui üks hea inimene ta jälle värske õhu kätte aitas. Villu teadis, et need, kes on harjunud elama vabas looduses, tunnevad nelja seina vahel hirmu. Sellepärast oli tal hoovi koristava vanamehe pärast suur mure. Ta tahtis kasvatajaid appi kutsuda, aga need olid parajasti mänguhoos ning Villu sai aru, et ta peab vanameestega ise hakkama saama. Juba oli kuulda, kuidas nad trepil kolistasid ja kõva häälega rääkisid! See kass, kes koridori sattus, oli ka kisendanud mis hirmus! Villu lipsas rühmatoast välja. Torumeestel oli vist juba päris meeletu hirm hakanud, sest nad peksid nutrivõtmetega radiaatorit – ilmselt otsisid väljapääsu. Hoovi koristav vanamees seis akna juures ja trummeldas sõrmedega klaasile. Villu oli näinud, kuidas liblikad end vastu aknaid peksavad, soovides vabadusse lennata. Ta kiirustas vanamehe juurde ning ütles: "Ei siit küll välja ei saa! See on liiga kõrgel. Tulge, ma juhatan teid ukseni!"

Aga vanamees ei saanud Villu jutust aru. Torumehed olid radiaatori seina küljest lahti kangutanud, aga välja nad ikka ei pääsenud, sest radiaatori taga oli sein. Nad hakkasid seina taguma.

"Ei, ei!" hüüdis Villu. "Uskuge, siit te välja ei pääse! Oh, miks te olite nii rumalad ja ronisite majja! Kas siis õues ruumi vähe oli? Mis ma nüüd küll teiega teen!"

Aga samas avanes juhataja toa uks. Seda polnud veel iialgi juhtunud! Villu taipas, et torumehed olid oma kopsimisega juhataja talveunest üles äratanud! Villu onu oli metsavaht ning tema oli jutustanud, kuidas vahel karu talveunest üles aetakse. Karu on siis tige, hulgub mööda metsi ringi ning murrab kõiki, kes ette satuvad.

Villu ei jäänud ootama, millal juhataja oma toast välja kargab, vaid putkas rühmatuppa ning tõmbas ukse kõvasti kinni.

Torumehi ei näinud ta enam iialgi. Hoovi koristav vanamees oli siiski eluga pääsenud ning rääkis õhtul, kui Villu hakkas koju minema, jälle naabrimutiga juttu. Juhataja uks oli kinni ja õhuaknast tõusis auru. Eks ta oli kõhu täis söönud ja jälle magama läinud, arvas Villu.

Lasteaias käia on väga põnev.

ONU EDGARI KASSID

TRUUTA, SOORU ja NEEGUS

Võrumaale asudes sai meile selgeks, et ühes maamajapidamises peab vähemalt üks kass olema. Läks aga nii, et kassegi sai kokku kolm – Truuta, Sooru ja Neegus.

TRUUTA – IGA TOLL DAAM

(ja kunstnik Kukkel kassi prototüüp)

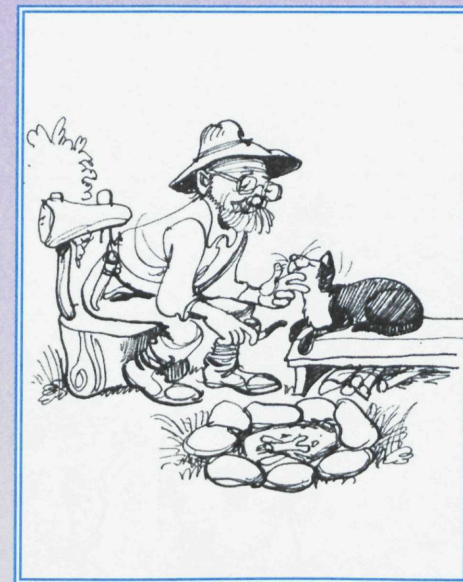
Kui Sooru ja Neegus on kassid mis kassid, siis Truuta on küll peaaegu nagu inimene. Igatahes tundub, et ta saab inimkeelest suurepäraselt aru. Ja tema enda kassikeel on nii ilmekas, et võimaldab meilegi öelda kõike, mida vaja. Truuta ütlemised ei erine mitte ainult häälsuste, vaid ka hääletooni poolest. Ja öelda on Truutal alata midagi. Peale selle on Truutal veel õige vägev nurrumootor.

Truuta on tulekass. Ta võib tundide kaupa istuda õues lõkke ääres või köögis pliidisuu ees tuld silmitsedes. Ja saunakass on ta ka! Laupäev ehk saunapäev on tema jaoks eriline päev. Siis aitab ta mul puid ja vett kanda ning jääb lõpuks, käpad muhvis, kütmist jälgima.

Tähelepanu ja silitamist on Truuta meister välja meelitama. Ta viskab end su jalge ette selili, veeretab end küljelt küljele ja sirutab graatsiliselt käppi. Vaata, kui kena ma

olen! Kui kummardud teda siis silitama, hüppab ta kähku su õlale. Seal meeldib talle väga ning sinna võib ta õige pikaks ajaks jääda, laskmata end häirida su toimetamistest. Kui maha istud, ronib ta aga nobedalt sülle, tõuseb tagajalgadele, ajab su habeme sassi ning lükkab prillid viltu pähe. Lõpuks seab end su süles mugavasti kerra ja paneb oma nurrumootori täistuuridega tööle.

Mõnikord võib Truuta õige resoluutne olla. Kord ilmus Pöörismäele üks väikesepoolne krants. Lootis vist, et ehk annab end meie koerapreilidele peigmehena esitleda. Emma ja Pata olid meelitatud, Urut polnud aga õues. Kui külapoiss väga pealetükkivaks muutus, otsustas Truuta ise korra majja lüüa. Ta urises ja kõhises ning ajaski kutsumata külalise paku. Kui too siiski korra veel peatuda sõandas, tormas Truuta talle järele ja lasi küüned käiku.

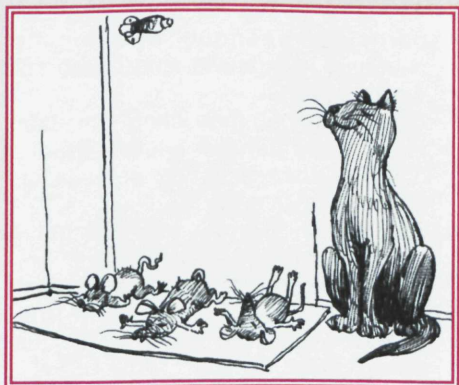

SOORU – IGA TOLL MEES

(Puuko kassi prototüüp ja Kassikese ja Kakukese loo inspireerija)

Tema võlus meid ära Tartu turu väravas. Seal seisid kaks väikest tüdrukut korviga, korvis padi, padjal kohev hallitriibuline karvakera. "Võta kaasa! Nii armas!" soovitas üks tüdrukutest. Õigesti soovitas – oli armas jah. Pöörismäel tõstisime selle võõdilise karvakera tare uksemademele, et kõik neljajalgset

kodakondsed saaksid uustulnukaga tutvust teha. Truuta vaatas eemalt ja turtsus pahuralt. Pata tegi näo, et talle ei lähe see nähtus korda. Ei sugugi. Emma aga torkas oma suure koonu sõbraliku uudishimuga uustulnukale päris ligi. Ja siis toimus midagi ootamatut. Karvakera kõhises ja põrkus palli kombel mitu korda õhku, potsatades ikka samale kohale. Nüüd ei varjanud Patagi huvi, vaid küünitas ka end seda kummalist palli nuhutama. Pall jäi istuma, kuid tõstis käpa ja vehkis sellega tõrjuvalt. Pata tõmbus tagasi, aga katsetas siis uuesti. Nüüd kerkis karvapall tagajalgadele püsti ja vehkis ähvardavalt juba mõlema esikäpaga vaheldumisi. "Vaat, kui kange poiss!" näis Truuta imetlevat. Igatahes otsustas ta oma suhtumist muuta. Ja saigi võõrast karvakera kõigi Pöörismäe neljajalgsete jaoks oma poiss, kelle ristisime Sooruks.

Sooru kasvas mehiseks kassiks. Kassiks, kes astub kindlal sammul tümps-tümps, uhked puhvpüksid jalas ja kahar saba nagu plahvatus püsti. Hiiri püüdma on Sooru laisavõitu. Kui mõni neist ise suhu jookseks, siis vast...Körtsis ei käi, aga naabertalu kassipreilidele on ta oodatud külaline. Võib kindel olla, et ta neile meeldib. Ja kui ta külalt tuleb, siis ikka laia lauluga.

NEEGUS – TRUUTA JA SOORU TÜTAR

Pealaest jalatallani süsimust. Sündis just sel ajal, kui ilmus raamat likast. Nõiatüdrukust.

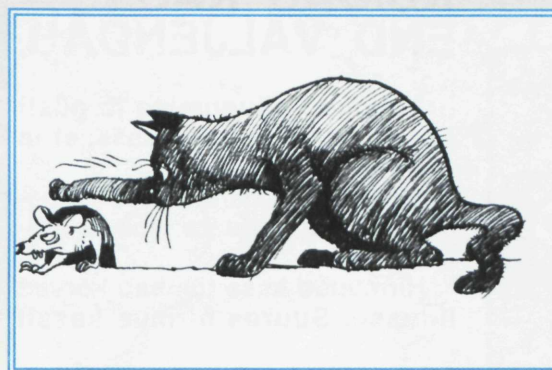

Sellepärast saigi endale nimeks Neegus. Tõsi, Neegus on rohkem poisslapse nimi, aga me ei saanud tükk aega aru, et tegu on väikese kassitüdrukuga. Nüüd kutsume teda Neeguks.

Neegus ehk Neegu on väga elava loomuga osav ja väle kiisu. Suurte

uudishimulike silmadega. Ta on rohkem omaetteolija. Mõtleb endale kogu aeg välja tegevusi, kus tuleks hüpata või ronida. Kutseline akrobaat! Selle asemel, et end silitada lasta, eelistab ise pererahva sääri silitada. Või end vastu Emma suurt sõbralikku koonu nuhkida.

Neegu on agar hiirepüüdja. Oma saagi toob ta järjekindlalt läve ette mati peale kõigile imetlemiseks. Muidu nii vilgas ja mänguhimuline kassike on aga ujeda loomuga – võõras-tele end ei näita.

Kirjutanud ja joonistanud
EDGAR VALTER

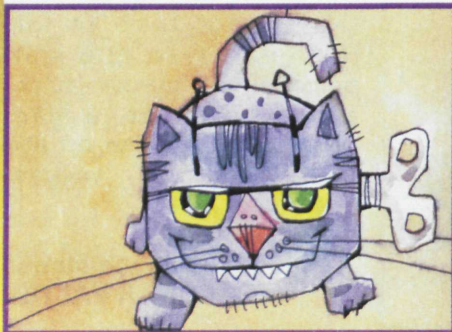
Õökull Uhuu

ÜLLATAVAD UUDISED

Kui õökull Uhuu onu Edgar Valteri kolmest kassist kuulis, tahtis ta tingimata oma kassiuudised ka samasse TÄHEKESE numbrisse pista. Nagu näete, läks see tal korda.

KES JÕUAKS IMESTADA

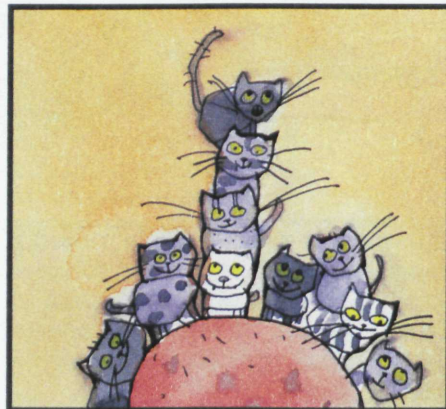
Üks Kalifornia elanik konstrueeris elektroonilise kassi, mis on välimuselt nagu päris kass. Kassid läksid ootamatult hästi kaubaks. Nad tulevad "kiisu, kiisu!" peale juurde ja kui silitada, löövad vahvalt nurru. Kes jõuaks ära imestada kassimaailma imesid!

KÕIK MAAILMA KASSID

Lyoni Ülikooli teadlased tulid mõttele kokku arvata, kui palju on maailmas kasse. Selgus, et rohkem kui 400 miljonit. Kõige enam on neid USA-s. Suhteliselt enam on kasse Austraalias. Seal tuleb 10 inimese kohta 9 kassi. Aasias on esikohal Indoneesia 30 miljoni kassiga, Euroopas Prantsusmaa 8 miljoni kassiga.

Kõige tihedamalt on kasse Madeira saarel. Seal tuleb 100 kassi ühe ruutkilomeetri kohta.

KUIDAS KASS END VÄLJENDAB

Nõudliku näugumise ja püsti tõstetud sabaga ütleb kass, et ta palve on oluline.

* Liikuv saba näitab kassi segaseid tundeid, aga ka viha ja ärritust.

* Hirmunud kass tõmbab kõrvad lidusse. Suures hirmus kassil

lähevad kõrvad pea ligi.

* Uudistav kass ajab kõrvad kikki.

* Püstised tahapoole tõmbunud kõrvad näitavad viha.

* Ettepoole lükatud vurrud annavad märku halvast tujust.

* End kaitsev ja rünnakuks valmistuv kass ajab selja küüru. Turjakarvad lähevad turri, sabakarvad püsti.

MIKS KASS NII TEEB

Miks sülle võetud kass hakkab esikäppadega tallama? Süles kass lõdvestub. Ta justkui tunneb end jälle pojukesena. Imedes masseerib kassipoeg ema kõhtu. Eks süles tuleb tal nüüd tahtmine samu liigutusi teha.

Miks kass koera kohates küüru tõmbub? Ta peab koera enda vaenlaseks. Kui ta koivad sirgu surub, selja küüru ajab ja karvu turritab, muutub ta suuremaks ja hirmuäratavamaks.

Miks kass vahel rohtu sööb? Ta saab niiviisi lahti soolestikku jõudnud karvapallidest.

Miks kass vahel rohtu sööb? Ta saab niiviisi lahti soolestikku jõudnud karvapallidest.

Miks kass vahel rohtu sööb? Ta saab niiviisi lahti soolestikku jõudnud karvapallidest.

Illustreerinud PIRET MILDEBERG

Selleks mänguks vajad täringut ja nuppe, ka mängukaaslast, sest siis on põnevam. Karu ärkab ja leiab, et pole mett. Vaja käia mesitarus.

Mäng algab KARU KODUST. Sinna saad, kui täringule tuleb 1 või 6 silma.

3 Karu käis õigesti vasakul teepervel, helkur oli ka. Võid veelikord täringut veeretada.

6 Asula märk. Karu mõtleb: peab olema tähelepanelik. 1vise jääb vahele.

9 Karu tahab minna vasakule, ei tunne aga liiklusemärgi ja astub sammu tagasi. Märk: sissesõidu keeld.

11 Siil leidis jalgratta ja palub selle karul viia politseisse. Võid 2 korda täringut veeretada.

13 Karu sai jalgratturiloo 10-aastaselt. Nüüd kiiver pähe ja kui fooris roheline tuli, siis võib sõita punkti 22.

17 Jalgrattasõidu keeld. Karu tuleb jalgrattalt maha ja veeretab seda käekõrval. Saad 1silma-seisad paigal, 2-3 silma astud 1 sammu, 4- 5 astud 2sammu, 6-astud 3 sammu.

23 Politseimajas annab karu ratta ära. Sealt algab õueala ja on veidi ohutum liikuda. Korruta veeretatud silmade arv kahega.

28 Õueala lõpp. Karu imetleb liblikat. Jääd 1 kord vahele.

31 Karu unustab ja ei märka märki: anna teed. Märk näitab, et ees on suur tee ja seda ületades tuleb olla eriti ettevaatlik. Karu saab müsku rebase autolt. Ta viiakse traumapunkti 7. Õnneks karu viga ei saanud.

33 Bussipeatus. Karu sõidab punkti 37.

38 Karu tormab bussi eest sõiduteele ja jõuab vaevalt läheneva auto eest tagasi hüpata. Jääd 2 viskekorda vahele.

41 Ülekäigurada. Karu vaatab vasakule ja paremale, veendub, et autojuhid teda märkasid ja peatusid ning ületab sõidutee. 4 sammu edasi.

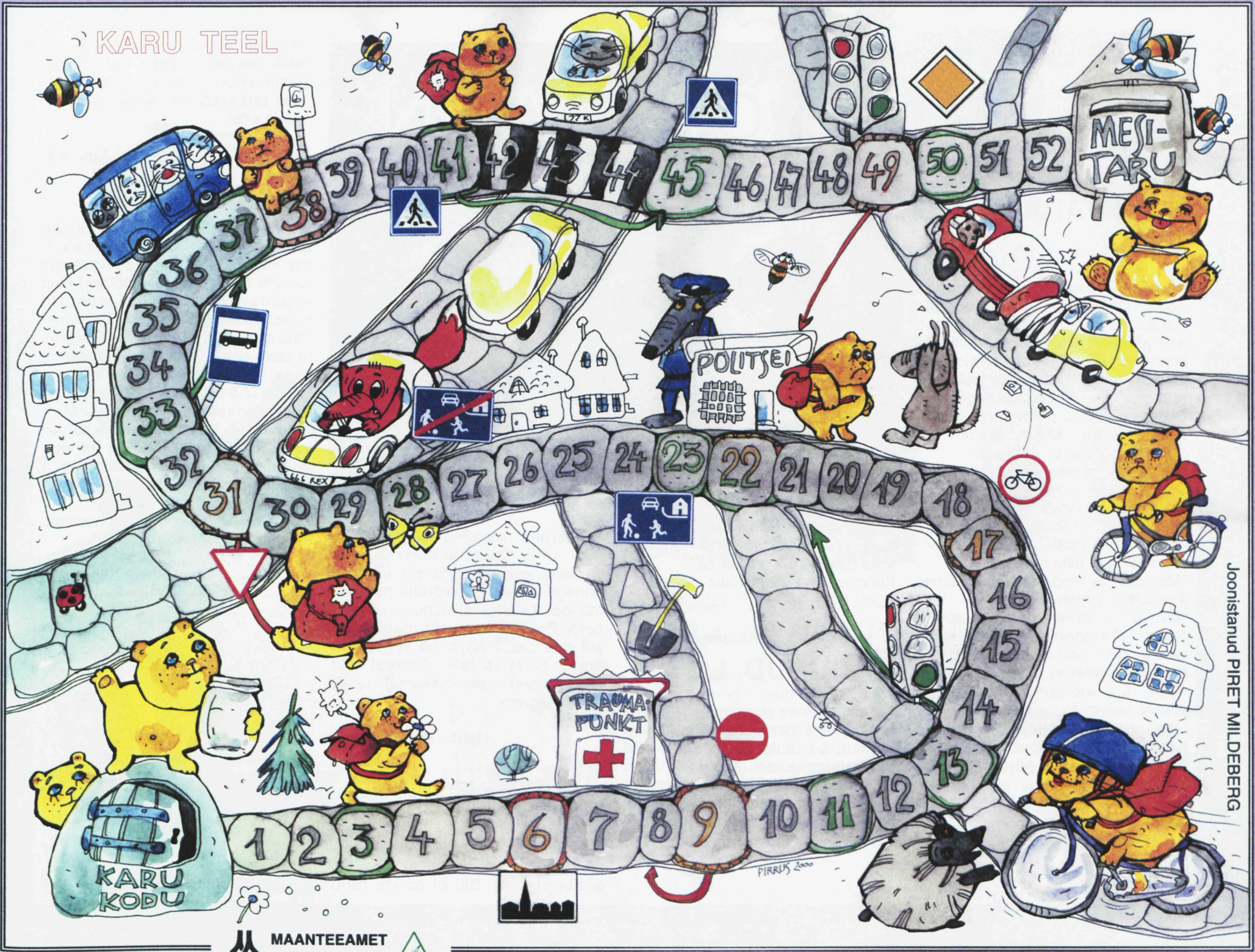
49 Karu tunneb mee lõhna. Unustab kõik ja astub teele punase tule all. Oi-oi milline õnnetus! Koer jõuab auto peatada, orav aga mitte. Sõit punkti 22

50 Peatee. Veereta veel täringut. Oledki mesitarus ja saad potitäie mett.

Mesilased soovitasid: ole tagasiteel ettevaatlikum, hoia silmad lahti ja kõrvad kuuldel. Mett limpsi kodus, kui kurk haige.

Meeldivat mängimist!

KARU TEEL

Joonistanud PIRET MILDBERG

PIRRUS 2000

Ardu Põhikooli lapsed ei ole varem TÄHEKESELE kirjutanud. Seda vahvam, et nad nüüd hästi paksu ümbriku saatsid.

SALAPÄRANE ÖÖ

Elas kord üks väga tore sell. Selle selli nimi oli Kosmose Juss. Sellel Kosmose Jussil oli üks väga hea sõber Kosmose Sass. Nad olid natuke tontide moodi, aga tondid nad ei olnud. Need kaks selli olid kosmose valvurid. Nad käisid maa peal ainult öösel. Kord, kui kaks selli jälle maa peale läksid, nägid nad ühest aknast, et poiss läheb magama. Juss küsib: "Mis asi see on?"

Sass ütleb: "See on inimene."

"Aga miks ta pikali heidab?" küsib Juss.

Sass ütleb, et läheb magama.

Sass ja Juss lendavad teise akna juurde. Sealt paistab tüdruk kes jonnib, sest ta ei taha magada.

"Ma võlun ta magama," lubab Sass.

Aga tüdruk jonnib edasi.

"Mu voolujõud on otsas," tunnistab Sass. "Me peame kuskilt elektrit saama. Näe, seal on elektrikilp!"

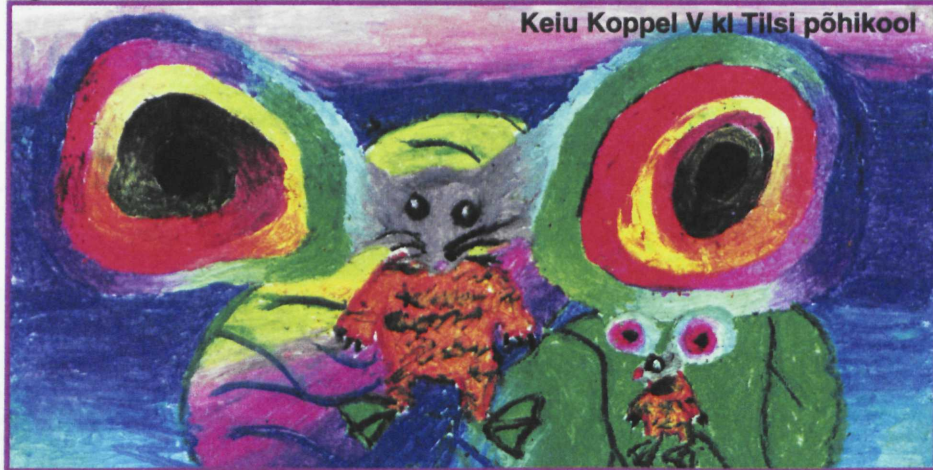
Kuid ka elekter ei aidanud. Juss ja Sass jäid mõtlema. Järsku tuli Jussile hea mõte.

"Ma viskan sellele tüdrukule headuse ja lahkuse pulbrit!"

Kuidas mõeldud, nõnda tehtud. Tüdruk jäi magama.

"Hurraa!" hüüdsid sellid ja läksid tagasi kosmosesse.

Heigo Amur III kl

KONNA JUTT

Elas kord üks väike konn. Küsis poiss: "Mis viga on?"

Miks oled nõnda nukker sa?"

Konn vastas: "Vihm võiks sadada."

Kaspar Käär II kl

KADUNUD LOSS

Seitsme maa ja mere taga seisis ühel üksikul saarel loss. Seal lossis ei elanud kedagi. Ei ühtegi printsi ega kuningatütart. Kes selle lossi ehitas ja kellele? Aga võib-olla ootab see loss oma peremeest, kes kunagi koju jõuab, aga seda ei tea keegi.

Teele Valdma II kl

PÕÖSAS

Kasvatati üks kena põõsas. Ta oli noor. Ühel päeval hakkasid marjad ta okstel kasvama. Põõsas oli väga õnnelik. Üks poiss kõndis põõsast mööda. Ta vaatas marju ja proovis neid. Poisile maitsesid marjad. Ta sõi nad ära. Põõsal oli väga kurb meel. Saabus talv. Põõsal olid ammu lehed maha kukkunud. Ta jäi nüüd magama.

Helen Dabunja II kl

ÄRA ASTU SIILI PEALE!

Metsas on palju siile. Kui sa metsas kõnnid, siis vaata, et sa siilile peale ei astu. Siil ei paista rohu

seest ja lehtede vahelt välja. Sa pead ettevaatlik olema. Kui sa siilile peale astud, saab siil haiget. Aga sind torkavad siili okkad valusalt. Vaata ette!

Allar Agu II kl

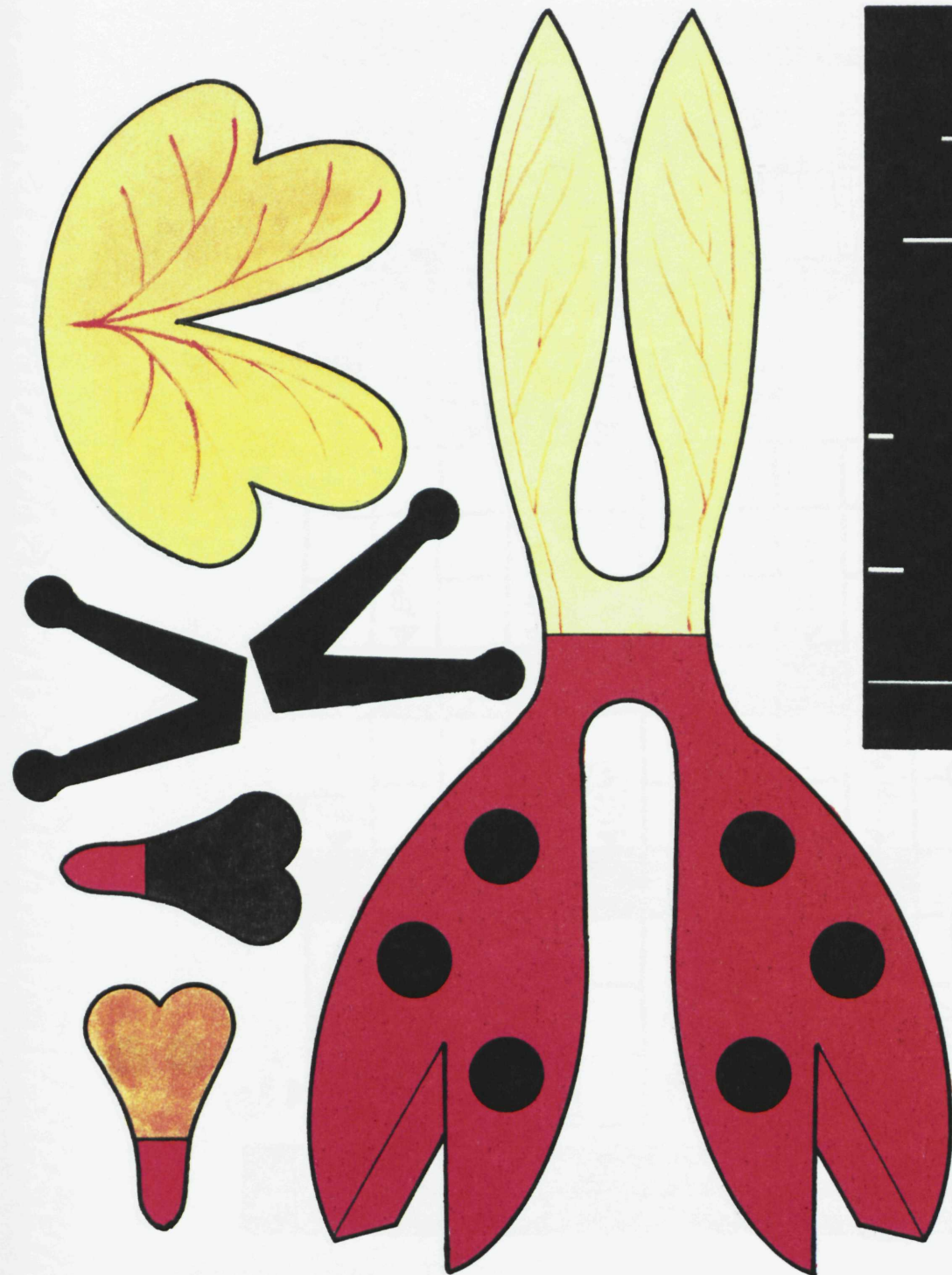
EIT JA TAAT

Elasid kord eit ja taat. Neil olid kanad ja kirju kukk. Nende maja valvas koer Muri. Eit ja taat hoolitsesid kanade eest hästi. Nad söösid neid ja jootsid. Vastutasuks munesid kanad eidele ja taadile palju mune. Taat ajas öhtul kanad lauta. Siis pani ta ukse kinni. Ühel öhtul unustas ta ukse lahti. Rebane hiilis lauta ja haaras ühe kana kinni. Kui ta hakkas ära jooksuma, märkas Muri kanavarast. Ta krapsas selle sabast kinni. Taat kuulis lärmi ja tuli õue vaatama, mis lahti. Ta päästis kana rebase hambust. Rebane jooksis hirmuga metsa.

Edaspidi vaatasid eit ja taat hoolega, et lauda uks kinni oleks.

Karol Käär IV kl

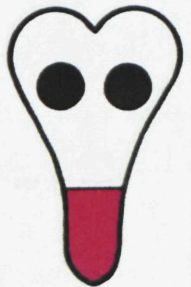
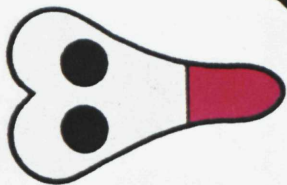
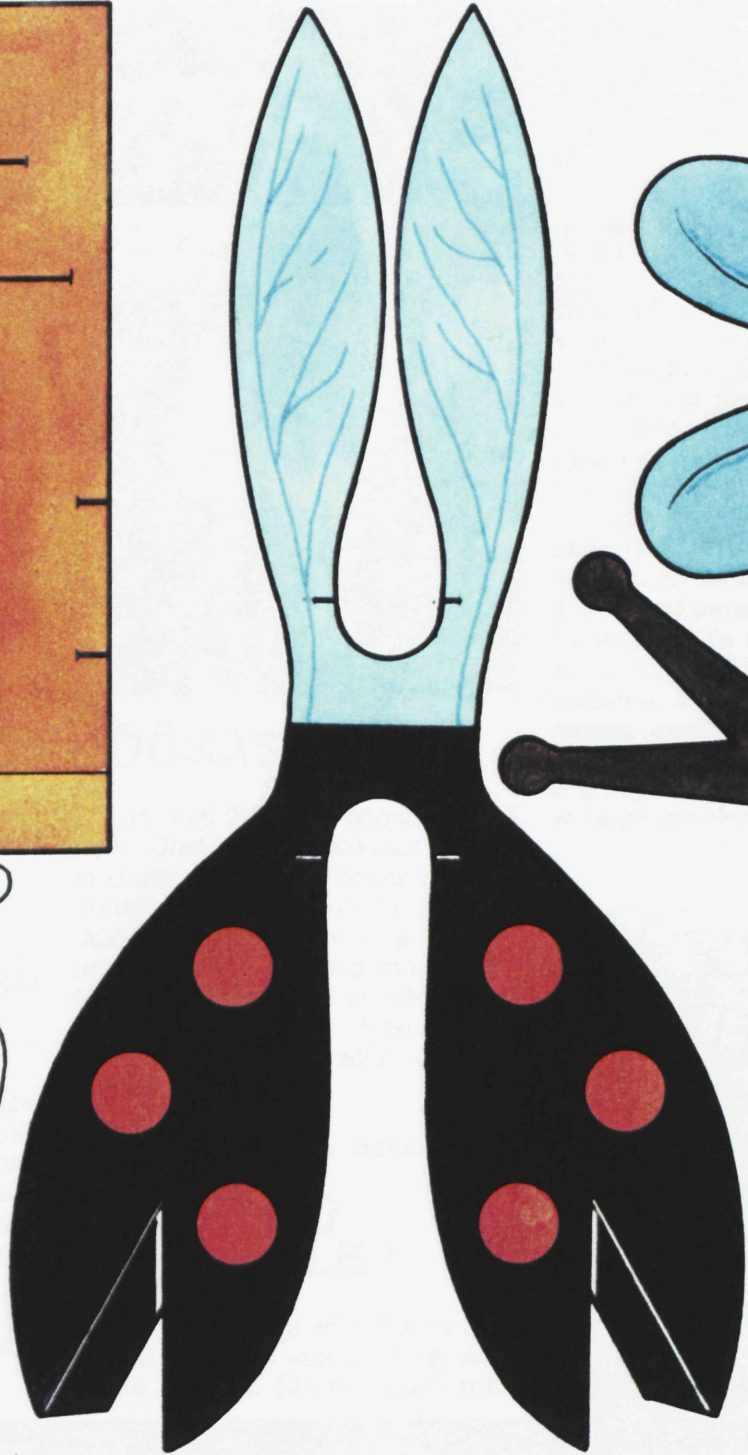
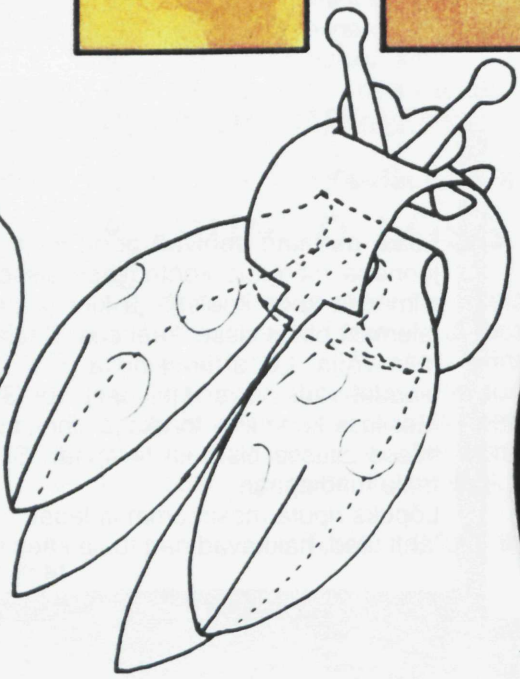
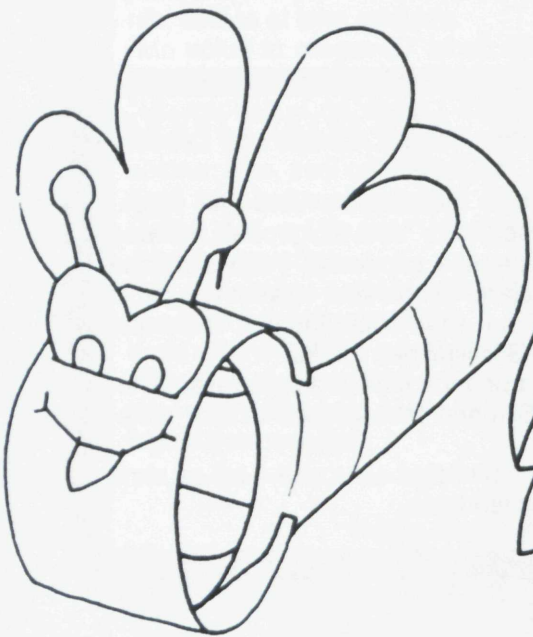
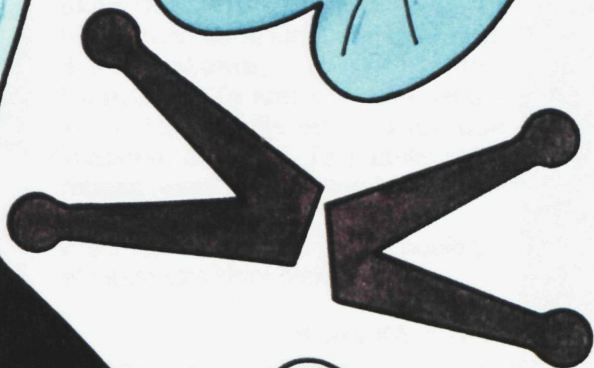
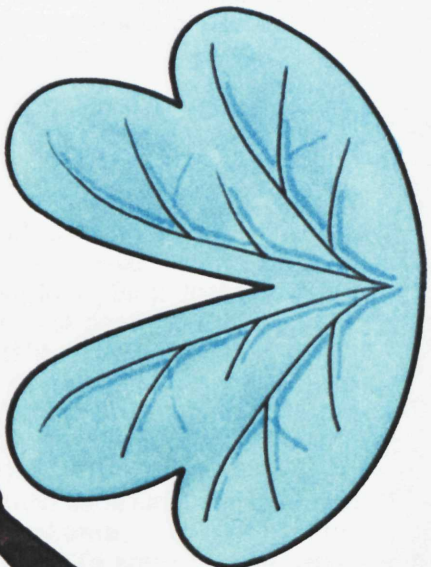
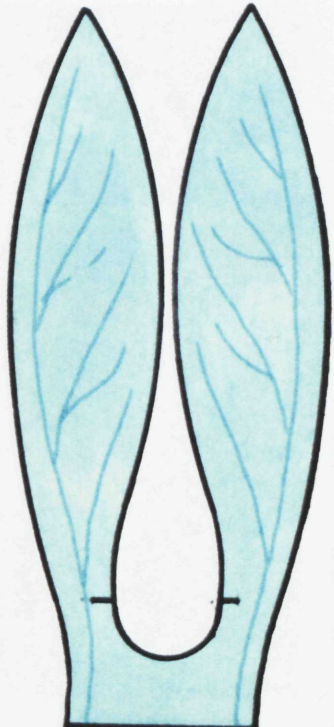
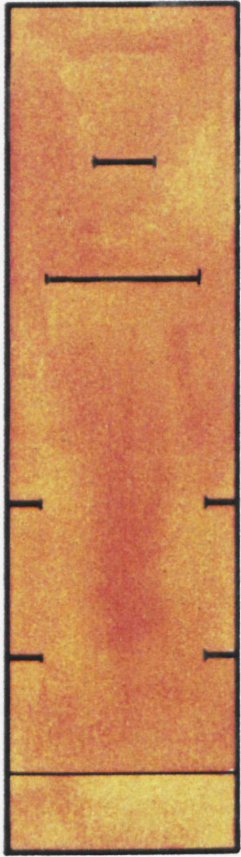
Joonistanud HELI VEIGEL

LEPATRIINU JA MESIMUMM

Lõika putukad sobivalt poolt välja ja tee paksu musta (või valge) joonega märgitud kohtadesse sisselõiked. Võta kõigepealt mõlema silmaosa koos keelega ja kinnita peariba piludesse. Pista silmaosa laiemast pilust sisse, keel ees. Seejärel tõmba keel väiksemast pilust jälle välja. Lepatriinul pista peariba enne rulli liimimist mõlemas tiivadepaaris olevaist piludest läbi. Siis liimi pea toruks.

Mesilase keha liimi toruks ja kinnita peariba ülalt ja alt piludesse. Ülemisse pilusse pista ka tiivapaar. Silmade taha pilusse kinnita mõlemale tundlapaar.

Lõpuks riputa mesimumm ja lepatriinu niidiga akna ette – kui sa akna lahti teed, hakkavad nad tuule käes lendama.

ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA! ARVA ÄRA!

Kui värvid punktiga ruudud mustaks, saad teada, mis siia on kirjutatud.

Grid words and icons:

- Row 1: Church, Cat, Horse, 6, Owl, Jug, Soap, EILNE PÄEV
- Row 2: EMA, TEBUISEM, KANAEMA, KALLA, UNTSU, JOOKS, ETUS, EHK
- Row 3: LIPS, DA POOLE, NURK, ROOS, AKNA, JÄRSKU, VERE
- Row 4: SÕRM, MIIE TAGA, NENKUTU, X, X

Kui lahendad ristsõna ära, saad värvilistesse ridadesse kaks juulikuu tähtpäeva! Millistel kuupäevadel need on, kirjuta ridade ees olevatesse valgetesse ruutudesse!

Joonistanud HELI VEIGEL

PERIOODIKA AS
Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt 67a
10134 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel 6 463 698

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel 6 463 697

Kunstiline
toimetaja
PRIIT REA
tel 6 463 697

Printall
Tatari 64
10134 Tallinn

ESIKAANE
JOONISTAS
HENNO
KÄO

VERETA JAHT

Juba kolm korda on saanud Lõuna-Kõrvemaa metsades teoks üks eriline jaht. Sellel jahil lähevad jäägrid metsa koos erilist sorti jahimeestega, kellel on püsside asemel kaasas hoopis pikkade objektiivitorudega varustatud fotoaparaadid. Seda üritust kutsutakse Vereta Jahiks ja te ilmselt juba aimate, miks.

Üks õnnestunud jaht nõuab jahimehelt peale loomade käitumise põhjaliku tundmise ja korraliku jahitehnika omamise ka head jahiõnne. Minu suurimaks Vereta Jahi õnnestumiseks on senini mullukevadine koprajaht.

Koprajahti tulin juba varasel õhtupoolikul. Paisutaguses kraavivees algas aga vilgas elu alles pisut enne päikeseloojangut. Algul võis seda aimata mullidest ja virvendustest, mis veepeegli ni tōustes reetsid salapärase elukate liikumisteid. Valguse taandudes küündis ikka sagedamini üle veepinna mõne ujuja selg, andes kinnitust, et kogu see virr-varr polnudki tühipaljas meeleepete. Alles siis, kui õhtupäike oli end metsa taha peitnud, võttis üks kobrastest suuna tammile, mille

lähedale olin varitsema jäänud. Esiteks tuli nähtavale triivivat puuronti meenutav tume kogu. Ja siis...Ta jõudis tammini ja tasapisi kerkis veest tema nägu. Olin seda hetke oodanud terve õhtu.

Tulistasin viivitamatult. Fotopüssi katiku plaksatus peatas paugupealt imeheha kuulmisega olendi. Võimas sabalööök pritsis vett kaugele kraavikallastele ja pärast sulpsatust ta kadunud oligi...

Agasellest polnud enam suurt lugu. Teadsin, et saak oli mul juba samahästi kui käes. Mis muud kui filmilmustusse ja trofeesid – koprapilte – sai niipalju kui vaja.

Kõige suurem heameel oli mul siiski selle üle, et jahitud loom ise tagasi kodukraavi sulpsas. Nüüd võin tema nagu mõne muinasjutukangelase kohta öelda: kui ta ära pole surnud, siis elab veel praegugi.

ARNE ADER
Vereta Jahi kahekordne meister

